॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಹನ್ನೆರಡು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಜಯ ಜಯ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥ । ನಮಿಸುವೆನು ಚರಣದಲಿ ಶಿರವನಿಡುತ ।
ನಿರ್ವಿಕಾರ ಅಖಂಡೈಕ ಸ್ವರೂಪತ್ವ । ಶರಣಾಗತರಿಗೆ ಕೃಪಾಕರ ॥ 1

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾ ಆನಂದಂಕದಾ । ಭವದ ವಾರ್ತಾಸೌಖ್ಯ ನಿಷ್ಪಂದಾ ।
ಅದ್ವೈತ ಬೋಧದಲಿ ದ್ವೈತ ಛಂದವ । ಮಂದಮತಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಸುವಿ ॥ 2

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿದೆ । ಗಗನದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ ।
ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪವ ಚಿತ್ರಿಸಿದರದೇ । ಅನುಭವಿಗಳು ಬಲು ದೈವಶಾಲಿಗಳು ॥ 3

ಸಾಧುಗಳದಾಗಬೇಕು ಸಂರಕ್ಷಣ । ಅಸಾಧುಗಳದು ಸಮೂಲ ನಿರ್ದಾಲನ ।
ಇದಕಾಗಿಯೇ ಈಶ್ವರ ಅವತರಣ । ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸಂತರು ವಿಲಕ್ಷಣ ॥ 4

ಸಾಧು, ಅಸಾಧು ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಾನ । ಒಬ್ಬರ ಹಿರಿತನ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಕಿರಿತನ ।
ಇದನು ತಿಳಿಯದು ಅವರ ಮನ । ಸಂತರು ಸಮಸಮಾನರು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ॥ 5

ಸಂತರು ಈಶ್ವರನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರು । ಅ ಸಾಧುವನು ಮೊದಲು ಓಡಿಸುವರು ।
ದೀನರಿಗಾಗಿ ಪ್ರೇಮದಿ ತುಂಬಿರುವರು । ಅವರಿಗಾಗಿ ಮನ ತಳಮಳಿಸುವದು ॥ 6

ಭವಸಾಗರಕಿವರು ಅಗಸ್ತಿ । ಅಜ್ಞಾನ ತಮಕಿವರು ಗಭಸ್ತಿ ।
ಪರಮಾತ್ಮನದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಸತಿ । ವಸ್ತುತಃ ತದಭಿನ್ನರಿವರು ॥ 7

ಇಂಥವರಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಯಿ ನನ್ನವನು । ಭಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು ।
ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಜ್ಞಾನರಾಜನು । ಕೈವಲ್ಯ ತೇಜಾಧಿಷ್ಠಿತ ॥ 8

ಜೀವ ಮಾತ್ರದಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಮತೆ । ಬೇರೆಡೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅನಾಸಕ್ತತೆ ।
ಎಲ್ಲಿ ಸತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತತೆ । ನಿರ್ವೈರ ಸುಮತೆಯು ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ॥ 9

ಯಾರಿಗೆ ಶತ್ರು, ಮಿತ್ರ ಭಾವವಿಲ್ಲ । ಯಾರಿಗೆ ಸಮಾನರು ಬಡವ ಬಲ್ಲಿದರೆಲ್ಲ ।
ಇಂಥ ಸಾಯಿ ಮಹಾನುಭಾವನಿರುವನಲ್ಲ । ಅವನ ಪ್ರಭಾವವ ಕೇಳಿರಿ ॥ 10

ತಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವನು ಸಂತರು । ಭಕ್ತರ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸುವರು ।
ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋಗುವರು । ನೋಡದೆ ತಗ್ಗು ದಿನ್ನೆ ಬಾವಿ ಕೆರೆಗಳ ॥ 11

ಒಬ್ಬರು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿಯರು । ಪರಮಾರ್ಥವ ಹೇಗೆ ಪಡೆವರು ।
ಸ್ತ್ರೀ-ಪುತ್ರ-ಧನಕಾಮಿಗಳು ತೊಳಲುತಿರುವರು । ಪಾಪ ಅವರೇನು ತಿಳಿದಾರು ॥ 12

ಇಂಥ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಅಬಲ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳನು । ದೇವರು ಕೃಪೆ ತೋರಿ ಪೊರೆಯುವನು ।
ದೇವರ ಬಿಟ್ಟು ದೇವರಿಂದ ವಿಮುಖರಾದವರನು । ಅಭಿಮಾನವು ದಹಿಸುವದು ॥13

ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದಯೆ ಬಂದು । ಸಂತರು ಅವರನು ಪ್ರೀತಿಸಬಹುದು ।
ನಿಜ ವಿಶ್ವಾಸ ಪಡೆಯಬಹುದು । ಆದರೆ ಜ್ಞಾನದ ಅಭಿಮಾನ ನಿಷ್ಫಲ ॥ 14

ಪಂಡಿತರೆನಿಸುವ ಮೂಢಮತಿಗಳು । ಸುಮ್ಮನೆ ಉಬ್ಬುವರು ಶುಷ್ಕಾಭಿಮಾನಿಗಳು ।
ಭಕ್ತಿ ಪಂಥದ ಅವಹೇಳನೆಯೊಳು । ತೊಡಗಿದವರ ಸಂಗವೇ ಬೇಡ ॥ 15

ವರ್ಣಸಂಕರದ ಬಂಡಾಯ ಬೇಡ । ವರ್ಣಾಭಿಮಾನದ ಗೊಡ್ಡುತನ ಬೇಡ ।
ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಲಂಡರಾಗುವದು ಬೇಡ । ಪಾಖಂಡ ಪಂಡಿತರಾಗುವದೂ ಬೇಡ ॥ 16

ವೇದವೇದಾಂಗ ಪಾರಂಗತ । ಜ್ಞಾನ ಗರ್ವದಿಂದ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ।
ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡ ಬರುತ । ಅಂಥವರ ಗತಿ ಸರಿ ಕಾಣದು ॥ 17

ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿಶ್ವಾಸದ ಆಧಾರದಿಂದ । ಪಾರಾದರು ಭವಭಯವ ತೊಡಕಿನಿಂದ ।
ಆದರೆ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತರ ಒಗಟದ । ಒಡೆತ ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ॥ 18

ಸಂತರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಿದು । ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಜ್ಞಾನ ನಿರಸನವಾಗುವದು ।
ಜ್ಞಾನಾಭಿಮಾನಿಗಳ ವಿಕಲ್ಪ ಕಳೆಯದು । ಸದ್ಭಾವವೆಂದಿಗೂ ಬರಲಾರದವರಿಗೆ ॥ 19

ಇರಲೊಮ್ಮೆ ಸುದೈವವು ಒದಗಿ ಬಂದಾಗ್ಗೆ । ಸಂಗತಿ ಒಂದು ನಡೆಯಿತು ಹೇಗೆ ।
ಇತ್ತೊಬ್ಬ ಕರ್ಮಠನ ಲಲಾಟದೊಳಗೆ । ಅಲಭ್ಯ ಭೆಟ್ಟಿ ಸಾಯಿಯದು ॥ 20

ಆತನ ಸಂಕಲ್ಪವೇ ಬೇರೆ ಇತ್ತು । ಯೋಗಾಯೋಗ ಬೇರೆ ಒದಗಿತು ।
ಅದರಿಂದವಗೆ ಶಿರಡಿ ಲಭಿಸಿತು । ಕಂಡನವನು ನಿಜಗುರುವನು ॥ 21

ಇದು ಅತಿ ಸುರಸಕಥಾನಕ । ಗುರು ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಕ ।
ಇದ ಕೇಳುವದು ಅವಶ್ಯಕ । ಪ್ರೇಮದರ್ಶಕವಿದು ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ 22

ನಾಶಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕರ್ಮಠ ಮಡಿವಂತ । ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿಯವ ಮುಳೆ ಎಂಬಾತ ।
ಪೂರ್ವ ಪುಣ್ಯವು ಫಲಿಸುತ । ಶಿರಡಿಗೊಮ್ಮೆ ಬಂದನು ॥ 23

ಈ ಪುಣ್ಯದ ಬಲವಿಲ್ಲದವರು । ಶಿರಡಿಯಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಉಳಿಯಲಾರರು ।
ಯಾರದು ಎಂಥ ಪ್ರಬಲ ನಿಶ್ಚಯವಿದ್ದರೂ । ಬಾಬಾರೆದುರು ಅವರಾಟ ನಡೆಯದು ॥24

ಯಾರಾದರೂ ನಾನಿಲ್ಲರುವೆನೆನಲು । ಇಲ್ಲವೇ ನಾನೀಗ ಹೋಗುವೆನೆನಲು । ಅಲ್ಲಿ ಅವರು
ಸರ್ವಸ್ವದಲಿ ಪರಾಧೀನರಾಗಿರಲು । ಅವರಾಧೀನ ಏನೂ ಇರದು ॥ 25

ಇಂಥ ನಾನಾ ಎನ್ನುವವರು । ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ ದಣಿದರು ಅನೇಕರು ।
ಸಾಯಿ ಒಬ್ಬರೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ದೇವರು । ಉಳಿದವರ ಅಹಂ ಅಲ್ಲಿ ಅಳಿದು ಹೋಗುವದು ॥ 26

ತಮ್ಮ ಸರದಿ ಬರದೇ ಎಂದೂ । ಬಾಬಾರಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆ ಬರದು ।
ಅವರ ಗುಣವರ್ಣನೆಯೂ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳದು । ದರ್ಶನ ಸ್ಫುರಣೆ ಎಲ್ಲಿಯದು ॥ 27

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ದರ್ಶನಕೆ ಹೋಗಲು । ಎಷ್ಟೋ ಜನರ ಇಚ್ಛೆ ಇರಲು ।
ಅವರಿಗೆ ಯೋಗವೇ ಬಾರದಿರಲು । ಸಾಯಿ ನಿರ್ವಾಣದವರೆಗೆ ॥ 28

ಹೋದರಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಂಡು । ದೀರ್ಘ ಸೂತ್ರತೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದು ।
ಬರಭೇಕೆನ್ನುತ್ತಲೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡು । ಬಾಬಾರೂ ಅಷ್ಟರಲಿ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದರು ॥ 29

ಇಂದು ನಾಳೆ ಎನುತ್ತ ಹೋದರು । ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಭೆಟ್ಟಿಯ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು ।
ಹೀಗೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟರು । ಕೊನೆಗೂ ದರ್ಶನ ಲಾಭವಾಗದೇ ॥ 30

ಇಂಥವ ಉಳಿದುಹೋದ ಕ್ಷುಧೆ । ಆದರ ಪೂರ್ವಕ ಕೇಳಲವರ ಕಥೆ ।
ಹಾಲಿನ ಹಸಿವೆ ಮಜ್ಜಿಗೆಯಿಂದೆಂಬಂತೆ । ವಿಶ್ವಾಸವೊಂದಿಟ್ಟರೆ ತೀರೀತು ॥ 31

ಸುದೈವದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು । ದರ್ಶನ ಸ್ಪರ್ಶನದಿಂದ ಹರ್ಷಿಸಿದರು ।
ಆದರೆ ಅವರೇನು ಯಥೇಚ್ಛೆ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದರೆ । ಬಾಬಾ ಹಾಗಿರಿಸಬೇಕಲ್ಲ ॥ 32

ತಮ್ಮಿಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ಯಾರೂ ಹೋಗಲಾಗದು । ಇರಬೇಕೆನಿಸಿದರೂ ಇರಲಾಗದು ।
ಆಜ್ಞೆ ಇರುವವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರುವದು । ಹೋಗೆಂದಾಗ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕು ॥ 33

ಒಮ್ಮೆ ಕಾಕಾ ಮಹಾಜನಿಯವರು । ಮುಂಬಯಿಯಿಂದ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋದರು ।
ಒಂದು ವಾರ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರು । ತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು ॥ 34

ಅಂದವಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸುವರು ಚಾವಡಿಯನ್ನು । ಬಾಬಾರೆದುರು ಕಟ್ಟುವರು ತೊಟ್ಟಿಲನ್ನು ।
ಮಾಡುವರು ಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮೋತ್ಸವವನು । ಆನಂದದಿ ನಲಿವರು ಭಕ್ತ ಜನ ॥ 35

ಗೋಕುಲಾಷ್ಟಮಿಯ ಹಬ್ಬವನ್ನು । ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ।
ಇಂಥ ಮೋಜಿನ ಸಮಯವನ್ನು । ಸಾಧಿಸಿ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರವರು ॥ 36

ಆರಂಭದಲೇ ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನವನ್ನು । ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಾಗ ಬಾಬಾ ಕೇಳಿದವರನ್ನು ।
ತಿರುಗಿ ಊರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಹೋಗುವೆ ನೀನು । ವಿಸ್ಮಯವಾಯಿತು ಕಾಕಾರಿಗೆ ॥ 37

ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಏಕೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ । ಕಾಕಾ ಆದರು ವಿಸ್ಮಯಾಪನ್ನ ।
ಶಿರಡಿಯಲಿರಬೇಕು ಎಂಟು ದಿನ । ಎಂದವರ ಮನದಲಿದ್ದಿತು ॥ 38

ಬಾಬಾರೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲಿಂತು । ಕಾಕಾ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು ।
ಇದಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು । ಇದನು ಬಾಬಾರೇ ಸೂಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ॥ 39

ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆ ಸಿಕ್ಕಾಗೇ । ನಾ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವೆ ಮನೆಗೆ ।
ಈ ಉತ್ತರ ಬರಲು ಕಾಕಾರ ಬಾಯಿಗೆ । ನಾಳೆಯೇ ಹೊರಡಬಹುದೆಂದರು ॥ 40

ಅವರಾಜ್ಞೆಯನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ । ಬಾಬಾರನ್ನು ಅಭಿವಂದಿಸಿ ।
ಅಷ್ಟಮಿಯ ಹಬ್ಬವನು ಮುಂದೆ ಇರಿಸಿ । ಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದರದೇ ದಿನ ॥ 41

ಮುಂದವರು ಊರಿಗೆ ಬಂದರು ತಿರುಗಿ । ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲಾಗಿ ।
ಒಡೆಯ ದಾರಿ ಕಾಯುತಿದ್ದ ಇವರಿಗಾಗಿ । ಯಾವಾಗ ತಿರುಗಿ ಬಂದಾರೆಂದು ॥ 42

ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಮುನೀಮನಿಗೆ ಜಡ್ಡಾಗಿತ್ತು । ಮಾಲಿಕನಿಗೆ ಕಾಕಾರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇತ್ತು ।
ಶಿರಡಿಗೆ ಪತ್ರವನೂ ಕಳಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು । ಕಾಕಾರಿಗೆ ಬೇಗ ಬರಬೇಕೆಂದು ॥ 43

ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ಕಾಕಾ ಅಲ್ಲಿಂದ । ಟಪಾಲಿನವ ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಿದ ।
ಮತ್ತೆ ಆ ಪತ್ರವನು ತಿರುಗಿ ಕಳಿಸಿದ । ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲಿ ಕಾಕಾರಿಗದು ಸಿಕ್ಕಿತು ॥ 44

ಕೇಳಿರೀಗ ಇದರ ವಿರುದ್ಧ । ಹೇಳುವೆನು ಅಲ್ಪ ಕಥೆಯೊಂದ ।
ಭಕ್ತನು ತನ್ನಭೀಷ್ಟವ ತಿಳಿಯದ । ಬಾಬಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅದನರಿತಿರುವರು ॥ 45

ಒಮ್ಮೆ ನಾಶಿಕದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲರು । ಭಾವೂ ಸಾಹೇಬ ಧುಮಾಳ ಎಂಬವರು ।
ಬಾಬಾರ ಒಬ್ಬ ಪ್ರೇಮದ ಭಕ್ತರವರು । ಕೇವಲ ದರ್ಶನಕ್ಕೆಂದು ಬಂದರು ॥ 46

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದರ್ಶನ । ಮಾಡಿ ಚರಣಕೆ ವಂದನ ।
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉದಿ ಪ್ರಸಾದಗಳನ । ತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿತ್ತು ಮನದಿ ॥ 47

ತಿರುಗಿ ಬರುವ ದಾರಿಯಲಿ ನಿಫಾಢ ಊರಿಗೆ । ಇಳಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಧುಮಾಳರಿಗೆ ।
ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ । ಹಾಜರಾಗುವದು ಅವಶ್ಯವಿತ್ತು ॥ 48

ಇದು ಅವರ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದ್ದರೂ । ಉಚಿತಾನುಚಿತವನು ಬಾಬಾ ತಿಳಿಯುವರು ।
ತಿರುಗಿ ಹೊರಡಲು ಆಜ್ಞೆಯ ಕೇಳಿದರು । ಬಾಬಾ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ಅದಕೆ ॥ 49

ಒಂದು ವಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು । ಆಜ್ಞೆ ಕೊಡಲು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು ।
ಸುನಾವಣೆಯೂ ಮುಂದೆ ಬಿತ್ತು । ಹಾಗೇ ಮೂರು ವಾರಗಳವರೆಗೆ ॥ 50

ವಾರದ ಮೇಲೆಯೂ ಕೆಲ ದಿನ । ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು ಧುಮಾಳರನ ।
ಇತ್ತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ । ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನೇ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿದ್ದ ॥ 51

ಎಂದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಜನ್ಮದಲ್ಲೇ । ಅಂಥ ದುರ್ಧರವಾದ ಹೊಟ್ಟೆ ಶೂಲೆ ।
ಮುಂದೆ ಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನದರಿಂದಲೇ । ಧುಮಾಳರ ಸಮಯ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ॥ 52

ಪಕ್ಷಕಾರರ ಚಿಂತೆ ಇನಿತೂ । ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಯಿ ಸಹವಾಸ ದೊರಕಿತು ।
ಅಪ್ರಯಾಸವಾಗೇ ಇದೆಲ್ಲ ನಡೆಯಿತು । ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಬಾಬಾರ ಮೇಲೆ ॥ 53

ಮುಂದೆ ಯೋಗ್ಯ ಕಾಲ ಬಂತು । ಧುಮಾಳರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ।
ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು । ಬಾಬಾ ಅಘಟಿತವ ತೋರಿದರು ॥ 54

ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಮೊಕದ್ದಮೆ ನಡೆಯಿತು । ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಆಯಿತು ।
ಆದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಯಶ ದೊರಕಿತು । ನಿರ್ದೋಷ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಆರೋಪಿ ॥55

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತಪ್ರವರ । ನಾನಾಸಾಹೇಬ ನಿಮೋಣಕರ ।
ಅವರ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇತ್ತು ಸಹಕಾರ । ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ॥ 56

ನಿಮೋಣ ಊರಿನ ವತನದಾರರು । ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿದ್ದರವರು ।
ಸರಕಾರದಿಂದ ಆ ಹುದ್ದೆಯ ಪಡೆದಿದ್ದರು । ಊರಲ್ಲಿ ಮರ್ಯಾದೆ ಪಡೆದಿದ್ದರು ॥ 57

ಮಾಧವರಾಯರ ಪಿತೃವ್ಯ ಜೇಷ್ಠ । ವಯೋವೃದ್ಧರು ಪೂಜ್ಯರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ।
ಪತ್ನಿಯೂ ಇದ್ದಳು ಏಕನಿಷ್ಠ । ಸಾಯಿಯೇ ಇಷ್ಟ ದೈವತ ಅವರಿಗೆ ॥ 58

ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ವತನದ ಊರು । ಇಬ್ಬರೂ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು ।
ಸಾಯಿ ಚರಣದಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು । ಸುಖಸ್ವಭಾವದಿಂದಿರುತಿದ್ದರು ॥ 59

ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಏಳುತ್ತ । ಪ್ರಾತಃಸ್ನಾನ ಪೂಜೆಗಳನು ಮುಗಿಸುತ್ತ ।
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು ಚಾವಡಿಯತ್ತ । ನಿತ್ಯಕಾಕಡಾರತಿ ಮೊದಲು ॥ 60

ಆ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಅನ್ನುತ್ತ । ನಾನಾ ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರುತ ।
ಆಗಿ ಅವರ ಸೇವೆಯಲಿ ನಿರತ । ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ॥ 61

ಲೇಂಡಿಗೆ ಬಾಬಾರ ಕರೆದೊಯ್ಯುವರು । ಮತ್ತೆ ಮಶೀದಿಗೆ ಕರೆತರುವರು ।
ಮುಂದೆ ಕಂಡದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇವೆ ಮಾಡುವರು । ಪ್ರೇಮ ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ॥ 62

ಆ ಸ್ತ್ರೀಯೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯನ್ನು । ಅನುಸರಿಸಿ ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ।
ತನ್ನ ಕೈಲಿ ಆದದ್ದನ್ನು । ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ॥ 63

ಮಾತ್ರಸ್ನಾನ ಪಾನಕ್ಕೆ । ಅಡಿಗೆ ಊಟಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ।
ಇಲ್ಲವೇ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ । ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತೆರಳುತ್ತಿದ್ದಳು ॥ 64

ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಕಾಲವನ್ನು ಅವರು । ಮುಂಜಾವು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಂಜೆ ಮೂರು ।
ಹೊತ್ತು ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಿವರು । ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದು ॥ 65

ಇಬ್ಬರೂ ಮಾಡುವ ಸೇವೆ ವರ್ಣಿಸುತ । ದೊಡ್ಡದಾದೀತು ಈ ಗ್ರಂಥ ।
ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನಷ್ಟೇ ವಿವರಿಸುತ್ತ । ಈ ಭಾಗವನು ತಿಳಿಸುವೆ ॥ 66

ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಬೇಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು । ಅಲ್ಲಿ ಮಗನಿಗೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ।
ಹೋಗುವುದಕೆ ಸಿದ್ಧತೆಯಾಗಿತ್ತು । ಪತಿಯನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿ ॥ 67

ಆಮೇಲೆ ನಿತ್ಯ ಕ್ರಮವನನುಸರಿಸಿ । ಬಾಬಾರ ಕಿವಿ ಮೇಲೆ ಸಂಗತಿ ಇರಿಸಿ ।
ಅವರ ಅನುಮತಿಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ । ಪತಿಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದಳು ॥ 68

ಹೀಗೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ । ಬೇಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ।
ಆಗ ನಾಳೆಯೇ ಬರಬೇಕು ತಿರುಗಿ । ಎಂದು ನಾನಾ ನುಡಿದರು ॥ 69

ಇರಬೇಕು ಏನೋ ಕಾರಣ । ಅದಕ್ಕೇ ನಾನಾ ನುಡಿದರಿದನ್ನು ।
ಹೋದರೂ ಕೂಡಲೇ ಬರಬೇಕೆಂಬದನ್ನು । ಕೇಳಿ ಅವರ ಸತಿಗೆ ಹೇಗೋ ಎನಿಸಿತು ॥ 70

ಮರುದಿನ ಶ್ರಾವಣದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ । ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು ಅದೊಂದು ದಿವಸ ।
ಸ್ತ್ರೀ ಮನಸಿನಲಿ ಈ ಆಸೆ । ನಾನಾರ ಮನಸಿಗಿದುಬಾರದು ॥ 71

ಅಲ್ಲದೇ ಅಮವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನದಂದು । ಸರಿಯಲ್ಲ ಊರಿಗೆ ಬರುಹೋಗವದು ।
ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದವಳಿಗೆ ತೋಚದು । ಹೇಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಗೆಹರಿಯಬೇಕು ॥ 72

ಬೇಲಾಪುರಕೆ ಹೋಗದ ಹೊರತು । ಅವಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾದೀತು ।
ಪತಿಯ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೀರಿ ಎಂತು । ಹೋಗುವದು ಅವನ ಮನ ಮುರಿದು ॥ 73

ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು । ಹೊರಟಳು ಬೇಲಾಪುರಕ್ಕೆಂದು ।
ಲೇಂಡಿಗೆ ಹೊರಟ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಬಂದು । ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು ॥ 74

ಎಲ್ಲರೂ ಊರಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುಂದೆ । ನಿರ್ವಿಘ್ನ ಪ್ರವಾಸವಾಗಲೆಂದೇ ।
ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವದದೆ । ಅದೇ ಪದ್ಧತಿ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿ ॥ 75

ಸಾಯಿಯೇ ಶಿರಡಿಯ ದೇವರು । ಹೊರಡುವ ಅವಸರ ಎಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೂ ।
ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆರಗುವರು । ಹೊರಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ॥ 76

ಅಲ್ಲಿಯ ಈ ಕ್ರಮಾನುಸಾರವಾಗಿ । ಸಾಠೆಯವರ ವಾಡೆಯ ಎದುರಿಗೆ ।
ಬಾಬಾ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿಂತಾಗ್ಯೆ । ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಬಾಬಾರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು ॥ 77

ನಾನಾ ಸಾಹೇಬ ನಿಮೋಣಕರರು । ಮೊದಲಾಗಿ ಚಿಕ್ಕವರು ದೊಡ್ಡವರು ।
ದರ್ಶನ ತತ್ಪರರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವರು । ಬಾಬಾರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವರು ॥ 78

ಹೀಗೆಲ್ಲ ಬಂದ ಜನರೆದುರಿಗೆ । ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾನಾನ ಎದುರಿಗೇ ।
ಬಾಬಾ ನುಡಿದರು ಆ ಸ್ತ್ರೀಗೆ । ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಏನನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ ॥ 79

ಹಣೆಯ ಹಚ್ಚಿ ಅವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ । ಹೋಗಿ ಬರಲು ಆಜ್ಞೆ ಕೇಳಿದಾಗ್ಗೆ ।
ಹೋಗಿನ್ನು ಬೇಗ ಹೋಗು । ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿಂದಿರು ॥ 80

ಹೋದ ಹಾಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಕಳೆದು । ಸುಖವಾಗಿ ಬೇಲಾಪುರದಲಿದ್ದು ।
ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡು । ತಿರುಗಿ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಾ ನೀನು ॥ 81

ಕೇಳಿ ಈ ಬಾಬಾನ ವಚನ । ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಅಕಲ್ಪಿತ ಸಮಾಧಾನ ।
ನಿಮೋಣಕರರೂ ತಿಳಿದರಿದನ । ಪತಿಪತ್ನಿಯರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಹಿತವದು ॥ 82

ಸಾರಾಂಶವೆಂದರೆ ನಾವೊಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವೆವು । ಅದರ ಆದಿ ಅಂತಗಳ ತಿಳಿಯೆವು ನಾವು ।
ಸಂತರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಹಿತಾಹಿತವು । ಅವರು ಅರಿಯದ್ದು ಏನೂ ಇರದು ॥ 83

ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯ ವರ್ತಮಾನ । ಕರತಲಾಮಲಕದವರಿಗೆ ಅವರ ಜ್ಞಾನ ।
ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಇಟ್ಟರೆ ವರ್ತನ । ಭಕ್ತರು ಸುಖಸಂಪನ್ನರಾಗುವರು ॥ 84

ಇರಲಿನ್ನು ಪೂರ್ವಕಥಾನುಸಂಧಾನ । ನಡೆಸುವ ಮುಖ್ಯ ಕಥಾ ನಿರೂಪಣ ।
ಮುಳೆ ಎಂಬುವನ ಮೇಲೆ ತೋರಿ ಕೃಪೆಯನ್ನು । ಅವನ ಗುರುವಿನ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟರು ॥ 85

ಶ್ರೀಮಂತ ಬಾವೂಸಾಹೇಬ ಬುಟ್ಟಿಯವರಿಗಷ್ಟು । ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವ ಉದ್ದೇಶವಿತ್ತು ।
ಆಮೇಲೆ ಕೂಡಲೇ ತಿರುಗಿ ಹೊರಟು । ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮುಳೆಯವರ ವಿಚಾರವಿತ್ತು ॥ 86

ಹೀಗವರದೇನೋ ಉದ್ದೇಶವಿತ್ತು । ಆದರೆ ಬಾಬಾರ ಸಂಕೇತ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು ।
ಆ ಚಮತ್ಕಾರ ಅದರ ಗುಟ್ಟು । ಮನಸಿಟ್ಟು ಕೇಳಿರಿ ॥ 87

ಶ್ರೀಮಂತರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು । ಜನವೆಲ್ಲ ಮಶೀದಿಗೆ ಹೊರಟಿತು ।
ಮುಳೆಯವರಿಗೂ ಇಚ್ಛೆಯಾಯಿತು । ಜನರ ಕೂಡ ತಾವೂ ಹೊರಟರು ॥ 88

ಮುಳೆಗೆ ಷಟ್‌ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನ । ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿದ್ಯೆಯಲಿಯೂ ಅತಿ ಪ್ರವೀಣ ।
ಆದರಂತೆಯೇ ಹಸ್ತಸಾಮುದ್ರಿಕದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ । ದರ್ಶನವಾದ ಕೂಡಲೇ ಮೈಮರೆತರು ॥ 89

ಫೇಡೆ ಬತ್ತಾಸು ಬರ್ಫಿಗಳ । ತೆಂಗು ಕಿತ್ತಳೆ ಮೊದಲಾದ ಫಲಗಳ ।
ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಸಾಕಷ್ಟು ಜನಗಳೆಲ್ಲ । ಬಾಬಾರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥ 90

ಅಲ್ಲಿ ಮಾಲಗಾರ್ತಿಯರು ಬರುವರು । ಪೇರಲ ಬಾಳೆ ಕಬ್ಬುಗಳನ್ನು ತರುವರು ।
ಮನ ತಿಳಿದರೆ ಬಾಬಾ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವರು । ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ॥ 91

ತಮ್ಮ ಪದರಿನ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವರು । ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಬುಟ್ಟಿಗಳ ಕೊಳ್ಳುವರು ।
ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಾಳೇಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ತರಿಸುವರು । ಮನಸೋಕ್ತ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹಂಚುವರು ॥ 92

ಒಂದೊಂದು ಮಾವಿನಹಣ್ಣು ಕೈಯಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು । ಎರಡೂ ಅಂಗೈಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ।
ಅದನು ತಿಕ್ಕಿ ಮೆತ್ತಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು । ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಕೊಡುವರು ॥ 93

ಮಾವಿನಹಣ್ಣು ಹಚ್ಚಲು ತುಟಿಗೆ । ಒಮ್ಮೆಲೆ ರಸ ಇಳಿಯಬೇಕು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ।
ತುಂಬಿ ಇಟ್ಟಂತೆ ಬಟ್ಟಲೊಳಗೆ । ಸಿಪ್ಪೆ ಗೊರಟಗಳ ಒಗೆಯುವದು ಬಾಕಿ ॥ 94

ಬಾಳೇಹಣ್ಣಿನದಂತೂ ಕಥೆ ಏನು । ಭಕ್ತ ತಿನ್ನಬೇಕು ತಿರುಳನ್ನು ।
ಬಾಬಾ ತಿನ್ನುವರು ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು । ಇದೆಂಥ ಅದ್ಭುಥ ಶೈಲಿಯೋ ॥ 95

ಈ ಎಲ್ಲ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಾಬಾ ಅವರು । ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಹಂಚುತಿದ್ದರು ।
ಮನ ತಿಳಿದರೆ ತಾವು ರುಚಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು । ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಮಾತ್ರ ॥ 96

ಕೇವಲ ಭಕ್ತ ಜನರಿಗಾಗಿ ಅವರು । ಈ ಪರಿಪಾಠವನಿಟ್ಟಿದ್ದರು ।
ಬಾಳೇಹಣ್ಣಿನ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು । ಬಾಬಾ ಅವುಗಳನು ಹಂಚುತಿದ್ದರೆಲ್ಲರಿಗೂ ॥ 97

ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳಿಗೆ । ಬಾಬಾರ ಚರಣಗಳ ನೋಡಿದಾಗ್ಗೆ ।
ಧ್ವಜ ವಜ್ರಾಂಕುಶ ರೇಖೆ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗೆ । ಮನ ಆತುರಗೊಂಡಿತು ॥ 98

ಆಗ ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬ ದೀಕ್ಷಿತರು । ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದರು ।
ಬಾಬಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಟ್ಟರು । ನಾಲ್ಕು ಬಾಳೇಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ॥ 99

ಯಾರೋ ಬಾಬಾರಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿದರು । ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಮುಳೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬಂದಿರುವರು ।
ಪುಣ್ಯವೆಂದೇ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳ ಕಂಡರು । ಪ್ರಸಾದದ ಫಲಗಳನವರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ॥ 100

ಯಾರಿಗೆ ಏನನ್ನು ಕೊಡವದು ಬಿಡುವದು । ಮಾಡುವರವರು ತಮ್ಮ ಮನ ತಿಳಿದದ್ದು ।
ಬೇರೆಯವರ ವಿನಂತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯದು । ಅವರು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯ ರಾಜರು ॥ 101

ಹಣ್ಣಲ್ಲ ಮುಳೆ ಕೈಯ ಬೇಡುವರು । ಅದಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯ ಮುಂದೊಡ್ಡುವರು ।
ಬಾಬಾ ಅತ್ತ ಲಕ್ಷ ಕೊಡರು । ಪ್ರಸಾದ ಹಂಚುವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 102

ಮುಳೆ ಬಾಬಾರಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿದರು । ಹಣ್ಣಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಕೈ ಕೊಡಿರೆಂದರು ।
ಹಸ್ತ ಸಾಮೂದ್ರಿಕವನು ತಿಳಿದಿಹೆನೆಂದರು । ಆದರೂ ಬಾಬಾ ಅವರಿಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸರು ॥ 103

ಆದರೂ ಮುಳೆ ಮುಂದೆ ಸರಿದರು । ಸಾಮುದ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಕೈ ಚಾಚಿದರು ।
ಬಾಬಾ ಅತ್ತ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡರು । ತಮಗದು ತಿಳಿಯದೆಂಬಂತೆ ॥ 104

ಪಸರಿಸಿದ ಮುಳೆಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ । ನಾಲ್ಕು ಬಾಳೇಹಣ್ಣುಗಳನಿಡುತಲಿ ।
ಕುಳಿತುಕೊಳಲು ಹೇಳಿದರೇ ವಿನಃ । ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿಜಹಸ್ತ ನೀಡಲಿಲ್ಲ ॥ 105

ಆಜನ್ಮ ಈಶ್ವರಾರ್ಥ ಸವೆಸಿದರು ದೇಹವನು । ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಾಮೂದ್ರಿಕದಿಂದಾಗುವದೇನು ।
ಸದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಯಾದವನು । ಅವಾಪ್ತ ಸಕಳಕಾಮ ಸಾಯಿರಾಯ ॥ 106

ಬಾಬಾರ ನಿಃಸ್ಪೃಹತೆಯನು ಕಂಡು । ಸಾಮುದ್ರಿಕದ ಬಗ್ಗೆ ಉದಾಸೀನರಿದ್ದುದು ತಿಳಿದು ।
ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕೈ ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡು। ಅವರ ವಿಚಾರವ ಬಿಟ್ಟರು ॥ 107

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತರು । ಜನರೊಡನೆ ವಾಡೆಗೆ ಹೋದರು ।
ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯೆ ಮುಗಿಸಿ ಮಡಿ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡರು । ಅಗ್ನಿ ಹೋತ್ರವ ಆರಂಭಿಸಿದರು ॥108

ನಿತ್ಯ ಕ್ರಮದಂತೆ ಇತ್ತಕಡೆಗೆ । ಬಾಬಾ ಹೊರಟರು ಲೇಂಡಿಗೆ ।
ಹೇಳಿದರು ಗೇರು ಬಟ್ಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಜೊತೆಗೆ । ಇಂಥದನು ಪರಿದಾನ ಮಾಡಬೇಕು॥ 109

ಆಶ್ಚರ್ಯಬಟ್ಟರೆಲ್ಲರೂ । ಇಂದೇಕೆ ಗೇರು ಬಟ್ಟೆ ಎಂದರು ।
ಎಲ್ಲರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು । ಇಂದೇಕೆ ಗೇರು ಬಟ್ಟೆ ನೆನಪಾಯಿತಿವರಿಗೆ ॥ 110

ಬಾಬಾರದು ಹೀಗೆ ಸಂದಿಗ್ಧ ಮಾತು । ಯಾರಿಗದರ ಅರ್ಥ ತಿಳಿದಿತು । ಆದರೂ
ಆದರದಿಂದ ಶ್ರವಣದಿ ಹೊತ್ತು । ಅದರರ್ಥದ ವಿಚಾರವ ಬಿಟ್ಟರು ॥ 111

ಸಂತಜನರು ಮಾತಾಡವುದು । ಅರ್ಥಹೀನವೆಂದೂ ಇರದು ।
ಆಳವಾದ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದು । ಅದರ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವರಾರು ॥ 112

ಮೊದಲು ವಿಚಾರ ಆಮೇಲೆ ಉಚ್ಚಾರ । ಇದು ಅವರ ನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರ ।
ಉಚ್ಚಾರದಂತೆ ಆಚಾರ । ಸಂತರ ಆಚರಣೆಯು ಹೀಗೆ ॥ 113

ಈ ಸರ್ವಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಾನುಸಾರ । ಸಂತವಚನಗಳಿರವು ನಿಃಸಾರ ।
ನೆನಪಿಟ್ಟು ಮಾಡಲು ವಿಚಾರ । ಆಗದರ ಅರ್ಥ ಹೊಳೆಯುವುದು ॥ 114

ಇರಲಿ ಇತ್ತ ಕಡೆ ಬಾಬಾರ ಸವಾರಿ ತಿರುಗಿ ಬಂತು । ಅದರ ಗುರತಾಗಿ ಕಹಳೆ ಮೊಳಗಿತು।
ಮೊದಲೇ ಮುಳೆಯವರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಇತ್ತು । ಬಾಪೂ ಸಾಹೇಬ ಜೋಗ ಅವರು ಇಟ್ಟಿದ್ದರು ॥ 115

ಆರತಿಯ ಸಮಯವಾಯಿತು । ಮಸೀದಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾತು ಬಂತು ।
ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟಕ್ಕಿಟ್ಟಿತ್ತು । ಅವರ ಮಡಿ ಮೈಲಿಗೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ॥ 116

ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ನುಡಿದರಿಂತು । ಸಾಯಂಕಾಲ ಹೋದರಾಯಿತು ।
ಜೋಗ ಅವರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು । ಅದಕೆ ಆರತಿ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದರು ॥ 117

ಬಾಬಾ ತಿರುಗಿ ಬಂದರು । ನಿಜಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು ।
ಎಲ್ಲರೂ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರು । ಮಾಡಿದಾರತಿಯ ಇಳಿಸಿದರು ॥ 118

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ನುಡಿದದ್ದು । ಹೊಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂದ ದಕ್ಷಿಣೆ ತನ್ನಿರೆಂದು ।
ಬಾಪೂಸಾಹೇಬ ಬುಟ್ಟಿಯವರು ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು । ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೇಳಲು ಹೋದರು ॥ 119

ಅದೇ ಮುಳೆ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ । ಮಡಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ।
ಆಸನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿ । ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತನಾಗಿದ್ದ ॥ 120

ನಿರೋಪವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ್ಯೆ । ವಿಕ್ಷೇಪ ಹುಟ್ಟಿತು ಮನಸಿನೊಳಗೆ ।
ನಾನೇಕೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡಬೇಕಿವರಿಗೆ । ನಾನೇ ಶುದ್ಧ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ ಇರುವಾಗ ॥ 121

ಬಾಬಾ ದೊಡ್ಡ ಸಂತರಿರಬಹುದು । ಆದರೆ ನಾನೇನು ಅವರ ಅಂಕಿತನೇ ಎಂದು ।
ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅವರೇಕೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೇಳುವುದು । ಅಸ್ವಸ್ಥ ಮನವಾಯಿತು ॥ 122

ಸಾಯಿಯಂಥವರು ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೇಳುವರು । ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರರು ಅದನ್ನು ಕೇಳಲು ಬರುವರು ।
ಮುಳೆಯವರ ಮನವಿಂತು ಚಿಂತಿಸಿದರೂ । ಜೊತೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ॥123

ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಶಯ ಅವರ ಮನದಲ್ಲಿ । ಮಾಡುತಿದ್ದ ಕರ್ಮವನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಿ ।
ಹೋಗುವದು ಹೇಗೆ ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ । ಇಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಆಗದಾಯಿತು ॥ 124

ಸಂಶಯಾತ್ಮಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವೊಂಬುದಿಲ್ಲ । ಅಂಥವರಿಗೆ ಈ ಗತಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಆ ಗತಿಯೂ ಇಲ್ಲ ।
ಯಾವಾಗಲೂ ಡೋಲಾಯಮಾನ ಮನವೆಲ್ಲ । ಅದರಿಂದ ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ಥಿತಿ ಅವರದು ॥ 125

ಆದರೂ ಆ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರು । ಹೋಗುವ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡರು ।
ಸಭಾಮಂಟಪದ ಒಳಗೆ ಹೋದರು । ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡರು ॥ 126

ತಾನು ಮಡಿಯಲಿರುವೆ ಮಶೀದಿ ಮೈಲಿಗೆ । ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವದು ಹೇಗೆ ।
ದೂರದಿಂದಲೇ ಕೈ ಮುಗಿದು ಹಾಗೇ । ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನು ಎಸೆದರು ॥ 127

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚಮತ್ಕಾರ ಹೀಗೆ । ನಡೆಯಿತು ಅವರ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇ ।
ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಬಾಬಾ ಅದೃಶ್ಯರಾಗೀ । ಅಲ್ಲಿ ಘೋಲಪ ಗುರುಗಳು ಕಂಡರು ॥ 128

ಇತರರಿಗೆ ನಿತ್ಯದ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು । ಮುಳೆಯವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಘೋಲಪನಾಥರು ।
ಅವರು ಮೊದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮೀಭೂತರಾಗಿದ್ದರೂ । ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು ಮುಳೆ ॥ 129

ಗುರುಗಳಂತೂ ಸಮಾಧಿಸ್ತರಾಗಿದ್ದರು ನಿಜದಲ್ಲಿ । ಆದರೂ ಕಣ್ಣೆದುರು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವರಿಲ್ಲಿ ।
ಅದರಿಂದ ಮುಳೆ ಮುಳುಗಿದರು ಅಚ್ಚರಿಯಲ್ಲಿ । ಸಾಶಂಕಿತ ಮನವಾಯಿತು ॥ 130

ಇದಕೆ ಸ್ವಪ್ನವೆಂದರೆ ನಿದ್ರಿಸಿಲ್ಲ । ಎಚ್ಚರೆಂದರೆ ಗುರು ಎದುರಿಗೆ ಕಾಣುವನಲ್ಲ ।
ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ । ಗೊಂದಲದಲಿ ಬಿದ್ದನು ॥ 131

ತನಗೆ ತಾನೇ ಚಿವುಟಿಕೊಂಡನು । ಎಂದನು ಅಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ನಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದು ।
ನನಗೇಕೆ ಈ ಒಣ ಸಂಶಯ ಬಂದದ್ದು । ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ನಾನಿಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವಾಗ ॥ 132

ಮುಳೆ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಘೋಲಪರ ಭಕ್ತರು । ಬಾಬಾರ ಬಗ್ಗೆ ಶಂಕಿತಮನವಾದರೂ ।
ಮುಂದೆ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಅಂಕಿತರಾದರು । ಅಕಲಂಕಿತ ಮನಸಿನಿಂದ ॥ 133

ಸ್ವತಃ ಶ್ರೇಷ್ಠವರ್ಣದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ । ವೇದ ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪನ್ನ ।
ಮಶೀದಿಯೊಳಗೆ ಘೋಲಪ ದರ್ಶನ । ವಿಸ್ಮಯ ಚಕಿತರಾದರು ॥ 134

ಬಳಿಕ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಹೋಗಿ । ನಿಜಗುರುವಿನ ಚರಣದಲಿ ಶಿರಬಾಗಿ ।
ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಂತರು ಎದುರಿಗೆ । ಮುಖಕೆ ಮೌನಮುದ್ರೆ ಇತ್ತು ॥ 135

ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವಿ ಶಾಟಿ ಹೊದ್ದವರು । ಘೋಲಪಸ್ವಾಮಿಯ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಂಡರು ।
ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಪಾದಗಳನಪ್ಪಿದರು । ತತ್‌ಕ್ಷಣದಲಿ ಮುಳೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ॥ 136

ಉಚ್ಚವರ್ಣದವನೆಂಬ ಅಭಿಮಾನ ಹರಿಯಿತು । ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಂಜನ ಹಾಕಿದಂತಾಯಿತು ।
ನಿಜಗುರುನಿರಂಜನನ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು । ನಿಧಾನ ಸಂಪನ್ನರಾದರವರು ॥ 137

ವಿಕಲ್ಪ ವೃತ್ತಿ ಕಳೆಯಿತು । ಬಾಬಾರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಬೆಳೆಯಿತು ।
ಅರ್ಧೋನ್ಮೀಲಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು । ಸಾಯಿ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು ॥ 138

ಅನಂತ ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತ ಫಲಿಸಿತು । ಸಾಯಿ ಚರಣದ ದರ್ಶನವಾಯಿತು ।
ಚರಣ ತೀರ್ಥದಲಿ ಸ್ನಾನವಾಯಿತು । ದೈವ ತೆರೆದಂತಾಯಿತು ॥ 139

ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು । ಒಮ್ಮೆಲೇ ಇದು ಏನು ನಡೆಯಿತು ।
ದೂರದಿಂದ ಹೂವು ಎಸೆಯುವದು ಹೋಯಿತು । ಚರಣದಲಿ ಮಸ್ತಕ ಇಡುತಿರುವರಲ್ಲಾ ॥ 140

ಉಳಿದವರು ಬಾಬಾರ ಆರತಿ ಅನ್ನುತಿದ್ದರು । ಮುಳೆ ಘೋಲಪ ನಾಮ ಗರ್ಜಿಸುತಿದ್ದರು ।
ಉಚ್ಚಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಅವರದೇ ಆರತಿ ಹಾಡಿದರು । ಪ್ರೇಮರಂಗದಲಿ ಗುಂಗಾಗಿ ಹೋದರು ॥141

ಮಡಿಯ ಭ್ರಮೆ ಕಳೆಯಿತು । ಸ್ಪರ್ಶಾಸ್ಪರ್ಶದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯೂ ಇಳಿಯಿತು ।
ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಆಯಿತು । ಆನಂದದಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ್ದರು ॥ 142

ಎದ್ದು ನಿಂತು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಲು । ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿದ್ದರು ಘೋಲಪ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ।
ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರಿದ್ದರು ಆ ಸ್ಥಳದಲಿ । ದಕ್ಷಿಣೆ ಬೇಡುತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು ॥ 143

ನೋಡಿ ಬಾಬಾರ ಆನಂದ ಮೂರ್ತಿ । ಮತ್ತು ಅವರ ಅತರ್ಕ್ಯಶಕ್ತಿ ।
ತಟಸ್ಥವಾಯಿತು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ । ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಮರೆತರು ಮುಳೆ ॥ 144

ಇಂಥ ಈ ಮಹಾರಾಜರ ಕೌತುಕತೆ । ಹಿಂಗಿದವು ಅವರ ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆ ।
ನಿಜಗುರುವಿನ ದರ್ಶನ ಲಭಿಸಿದುದಕೆ । ಪರಮ ಹರ್ಷಿತರಾದರು ಮುಳೆ ॥ 145

ಆಯಿತು ಮನಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಮಾಡಿದರು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನ ।
ಆನಂದಾಶ್ರುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ನಯನ । ಚರಣದಲಿ ಶಿರವನು ಇಟ್ಟರು ॥ 146

ಇದ್ದಷ್ಟು ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು । ಮತ್ತೆ ಚರಣಗಳ ವಂದಿಸಿದರು ।
ತುಂಬಿತು ಕಂಗಳಲಿ ಪ್ರೇಮಾಶ್ರು । ತನು ರೋಮಾಂಚಿತವಾಯಿತು ॥ 147

ಕಂಠ ಸದ್ಗದಿತವಾಯಿತು । ಅಷ್ಟ ಭಾವಗಳಿಂದ ಮನ ತುಂಬಿತು ।
ಮನಸಿನ ಶಂಕೆ ದೂರಾಯಿತು । ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನ ದರ್ಶನವೂ ಆಯಿತು ॥148

ನೋಡಿ ಬಾಬಾರ ಅಲೌಕಿಕ ಲೀಲೆಯ ನಿಂತು । ಮುಳೆಯಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಗಂಟಲ ಶಿರ ಬಿಗಿಯಿತು ।
ಗೇರು ಬಟ್ಟೆಯ ಅರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು । ಅದರ ಅನುಭವವೂ ಆಯಿತು ॥ 149

ಇವರೇ ಮಹಾರಾಜರು ಇವರೇ ಮುಳೆ । ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ ಎಲ್ಲ ಅದೇ ವೇಳೆ ।
ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ಬಾಬಾರ ಕಳೆ । ಅಗಾಧ ಲೀಲೆ ಅವರದು ॥ 150

ಒಬ್ಬ ಮಾಮಲೇದಾರ ಹೀಗೆ । ಸಾಯಿ ದರ್ಶನದ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಅವನಿಗೆ ।
ಡಾಕ್ಟರ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬನನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಜೊತೆಗೆ । ಶಿರಡಿಗೆ ಬರಲು ಹೊರಟನು ॥ 151

ಡಾಕ್ಟರನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಿಯವನಾತ । ರಾಮೋಪಾಸಕ ಆಚಾರವಂತ ।
ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾದಿ ವಿಹಿತಾ ಚರಣರತ । ನೇಮ ನಿರ್ಬಂಧನೆಗಳು ಇಷ್ಟ ॥ 152

ಸಾಯಿಬಾಬಾ ಮುಸಲಮಾನ । ತನ್ನ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವತ ಜಾನಕೀ ಜೀವನ ।
ಅವನು ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದನ । ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲಾರೆ ॥153

ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಚರಣಕ್ಕೆರಗುವದು । ಇದು ನನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸದು ।
ಅದರಿಂದ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗವದು । ನನ್ನ ಮನಕೆ ಶಂಕೆ ಇತ್ತು ॥ 154

"ಕಾಲುಬೀಳಲು ಒತ್ತಾಯವನು" ಯಾರೂ । ಅಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಮಾಡಲಾರರು ।
ಇಂಥ ಎಣಿಕೆ ಹಾಕದಿರು । ಮನಸು ಶಾಂತ ಮಾಡಿಕೊ ॥ 155

"ನನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡು" ಎಂದು । ಬಾಬಾ ಎನ್ನಲಾರರು ಎಂದೂ ।
ಮಾಮಲೇದಾರರಿಂದ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಪಡೆದು । ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು ॥ 156

ಹೀಗೆ ದೃಢವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ । ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ವಚನ ಮನ್ನಿಸಿ ।
ವಿಕಲ್ಪಗಳನೆಲ್ಲ ದೂರವಿರಿಸಿ । ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಟರು ॥ 157

ಆದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ । ಅವರು ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದರು ದರ್ಶನಕೆ ಮಶೀದಿಗೆ ।
ಹೋದರು ತಾವೇ ಮೊದಲು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದರು । ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಬಲು ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು ॥ 158

ಆಗ ಆತ ಕೇಳಿದನವರಿಗೆ । ಕೃತನಿಶ್ಚಯವ ಮರೆತಿರಿ ಹೇಗೆ ।
ನನ್ನ ಮೊದಲು ನೀವೇ ಆ ಚರಣಗಳಿಗೆ । ಹೇಗೆ ನಮಿಸಿದಿರಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನಿರಲು ॥ 159

ಅದಕೆ ಡಾಕ್ಟರನು ಹೇಳಿದ ವಿಚಿತ್ರವೇನು । ಶ್ಯಾಮಲ ರಾಮ ರೂಪವನೇ ನಾನಲ್ಲಿ ಕಂಡೆನು ।
ಅದಕ್ಕೇ ನಾ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆನು । ಆ ನಿರ್ಮಲ ಸುಂದರ ಚರಣಗಳನು ॥ 160

ಅದೇ ನೋಡು ಆ ಆಸನದಲ್ಲಿರುವರು । ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವರು ।
ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕಂಡರು । ಸಾಯಿ ರೂಪವನು ಅಲ್ಲಿ ॥ 161

ಅದರಿಂದ ಡಾಕ್ಟರನಾದ ವಿಸ್ಮಯಾಪನ್ನ । ಇದಕೆ ಎನ್ನಬಹುದೇ ಸ್ವಪ್ನ ।
ನುಡಿದರು ಇವರೆಲ್ಲಿಯ ಮುಸಲ್ಮಾನ । ಯೋಗ ಸಂಪನ್ನ ಅವತಾರೀಪುರುಷನೀವ ॥ 162

ಚೋಖಾಮೇಳಾ ಹೊಲೆಯರವ । ರೋಹಿದಾಸ ಸಮಗಾರನವ ।
ಸಜನನಂತೂ ಕಟುಕರವ, ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವವ । ಇಂಥವರಿಗೆ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಲ್ಲಿ ॥ 163

ಕೇವಲ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಲು । ಜನ್ಮ ಮರಣದ ಚಕ್ರದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಲು ।
ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವವರು ಸಂತರು ಈ ಜಗದೊಳು । ನಿರ್ಗುಣತ್ವ ನಿರಾಕಾರತೆಯ ತ್ಯಜಿಸಿ ॥ 164

ಇವನಂತೂ ಕಲ್ಪ ದ್ರುಮ । ಕ್ಷಣದಲಿ ಸಾಯಿ ಕ್ಷಣದಲಿ ರಾಮ ।
ಬಿಡಿಸಿದರೆನ್ನ ಅಹಂಭ್ರಮ । ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮವ ಮಾಡಿಸಿ ॥ 165

ಎರಡನೆಯ ದಿನದಿಂದ ವ್ರತ ಹಿಡಿದರು । ಕೃಪೆಯ ಮಾಡದೇ ಸಾಯಿಯವರು ।
ಮಶೀದಿಯಲಿ ಕಾಲಿಡಲಾರೆನೆಂದರು । ಶಿರಡಿಯಲಿ ಉಪವಾಸ ಕುಳಿತರು ॥ 166

ಹೀಗೆ ಮೂರು ದಿನ ಕಳೆಯಿತು । ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನವೂ ಬಂತು ।
ಆಗ ಏನು ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಿತು । ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸಿರಿ ॥ 167

ಖಾನದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವಂಥ । ಇಂಥ ಒಬ್ಬನು ಅಕಸ್ಮಾತ ।
ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಯ ದರ್ಶನಾರ್ಥ । ಆತನ ಸ್ನೇಹಿತನು ಬಂದನು ॥ 168

ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ । ಆನಂದವು ಒಳಗೆ ಸಹಿಸದಂತಾಗಿ ।
ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಜೊತೆಯಾಗಿ । ಮಶೀದಿಗೆ ಹೋದರು ॥ 169

ಹೋದಕೂಡಲೇ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೆ । ಬಾಬಾ ಕೇಳಿದರು ಡಾಕ್ಟರರಿಗೆ ।
ಯಾರು ಕರೆಯಲು ಬಂದರು ನಿಮಗೆ । ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದಿರಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಿರಿ ॥ 170

ಇಂಥ ಮಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಲವರು । ಡಾಕ್ಟರರು ಕರಗಿಯೇ ಹೋದರು ।
ಕೃತ ನಿಶ್ಚಯವನು ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು । ಅನುತಾಪದಿಂದ ಖಿನ್ನರಾದರು ॥ 171

ಆದರೂ ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ । ಕೃಪೆ ಆಯಿತು ಅವನ ಮೇಲೆ ।
ಅನುಭವಿಸಿದನು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲೇ । ಆ ಪರಮಾನಂದದ ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನ ॥ 172

ಆ ಮೇಲೆ ಡಾಕ್ಟರರು ಸ್ವಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಲು । ಅದೇ ಸಂಪೂರ್ಣಾನಂದದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲೂ ।
ಹದಿನೈದು ದಿನ ಅನುಭವಿಸುತಿರಲು । ಸಾಯಿ ಪದದಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯಿತು ॥ 173

ಹೀಗೆ ಸಾಯಿಯ ಅನೇಕ ಅನುಭವ ಕುರಿತು । ಹೇಳುತ್ತ ಹೋಗಬಹುದು ಹೊಸಹೊಸತು ।
ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಬಹು ಗ್ರಂಥ ವಿಸ್ತಾರವಾದೀತು । ಅದಕಾಗಿ ಇದನು ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವೆ ॥ 174

ಮುಳೆಯವರ ಕಥೆಯನು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ । ಕೇಳಲು ವಿಸ್ಮಯ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮನದಲ್ಲಿ ।
ಆದರೆ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ । ಅಂತಯೇ ಭೋದೆಯನೂ ತಿಳಿಯಿರಿ ॥ 175

ಯಾರ ಯಾರ ಗುರು ಇರುವನು ಯಾವನು । ಅವನಲ್ಲಿಯೇ ಇಡಬೇಕು ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸವನು ।
ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಇಡಬಾರದು ಅದನು । ಈ ಮಾತು ಮನದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಬೇಕು ॥ 176

ಇದಕಿಂತ ಬೇರಾವ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ । ಕಾಣದು ಈ ಬಾಬಾರ ಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ।
ಯಾವನು ಎಂಥ ವಿಚಾರವಂತನೇ ಆಗಿರಲಿ । ಆದರೂ ಅದರ ಅರ್ಥ ಮಾತ್ರ ಇದೇ ॥ 177

ಯಾರ ಕೀರ್ತಿಯು ಎಷ್ಟೇ ಇರಲಿ । ತನ್ನ ಗುರುವಿನದು ಎಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ।
ಆದರೂ ತನ್ನ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಲಿ । ಇದೇ ಉಪದೇಶ ಇರುವದಿಲ್ಲಿ ॥ 178

ಪುರಾಣ ಪೋಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೋಗಲು । ಇದೇ ಉಪದೇಶ ತುಂಬಿದೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ।
ಆದರೂ ಹೀಗೆ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆಯಾಗದಿರಲು । ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದರೂ ನಿಷ್ಠೆ ಬಾರದು ॥ 179

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆತ್ಮ ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲದೇ । ಆತ್ಮ ನಿಷ್ಠತೆಯ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ತಮ್ಮದೇ ।
ಅವರ ಜನ್ಮದ ಕಷ್ಟ ಕಳೆಯದೇ । ಇದ್ದುದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾಣುವದು ॥ 180

'ಅದು ಇಲ್ಲ ಇದು ಇಲ್ಲ' ಎಂಬುದು । ಜೀವನದ ತುಂಬ ವಿವಂಚನೆ ತಪ್ಪದು ।
ಮನಕೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಲಭಿಸದು । ಆದರೂ ಮುಕ್ತರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುವರು ॥ 181

ಇರಲಿ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯವದು । ಇದಕಿಂತ ಸವಿ ಎನಿಸುವದು ।
ಸಾಯಿ ದರ್ಶನ ತುಂಬಿರುವದು । ಆನಂದಾಮೃತವನ್ನೇ ಉಣಿಸುವದು ॥ 182

ಭಕ್ತ ಭೀಮಾಜಿ ಪಾಟೀಲ ಎಂಬವಗೆ । ಕ್ಷಯರೋಗವಾದದ್ದನ್ನು ಕಳೆದರು ಹೇಗೆ ।
ಭರವಸೆಯನಿತ್ತರು ಚಾಂದೋರಕರನಿಗೆ । ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ತೋರಿಸಿ ॥ 183

ಇದು ಕೇವಲ ದರ್ಶನದ ಪ್ರತಾಪವಿರಲು । ಐಹಿಕದ ಅಳತೆಗೋಲು ।
ಅದಕೆ ಪರಿಹಾರವನು ಕೈ ಕೊಳ್ಳಲು । ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನಿಷ್ಪಾಪರಾಗುವರು ॥ 184

ಯೋಗಿಗಳ ಕೃಪಾ ದೃಷ್ಟಿಯೊಂದು । ನಾಸ್ತಿಕರನೂ ಪಾಪ ಮುಕ್ತ ಮಾಡುವದು ।
ಆಸ್ತಿಕರದ್ದಂತೂ ಕೇಳುವದೇನು । ಸಹಜದಿಂದಲೇ ಪಾಪ ಪರಿಚ್ಯುತರಾಗುರವರು ॥ 185

ತತ್ವದಲ್ಲಾದ ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದೆ । ಯಾರಿಗೆ ಅಪರೋಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ ।
ಅಂಥವನ ದೃಷ್ಟಿ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ । ಪಾಪಸಾಗರ ದಾಟುವದು ಸುಲಭದಲಿ ॥ 186

ಇಂಥ ಅಗಾಧರಾದ ಬಾಬಾ ಅವರು । ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಸುವರು ।
ಅದಕೆ ತಿಳಿದವರು ತಿಳಿಯದವರೆಲ್ಲರೂ । ನಿರ್ಮಲರಾಗಿ ಕೇಳಿರಿದನು ॥ 187

ಎಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮಗಳ ಆಸ್ಥೆ । ಎಲ್ಲಿ ಜೀವಕ್ಕೆ ಬಾಬಾರ ಬಗ್ಗೆ ಮಮತೆ ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಳಕಳಿಯ ನೈಜತೆ । ಶ್ರವಣದ ಆನಂದವೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟಿಸುವದು ॥ 188

ಸಾಯಿ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಹೇಮಾಡನ ವಂದನವು । ಅನನ್ಯ ಶರಣರಿಗೆ ಇದುವೇ ವಜ್ರಪಂಜರವು ।
ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದವನ ಅಂತವು । ಭವಭಯಹರಣ ಶಕ್ತನವ ॥ 189

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಶ್ರೀ ಸಂತಘೋಲಪ-ರಾಮ ದರ್ಶನಂನಾಮ
ದ್ವಾದಶೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥